

متن پرسش

سلام خدمت استاد بزرگوار رهبر عزیز انقلابمان گفت تکیه زدن بر کرسی کسی که حدود شصت سال مشغول مجاهدت و مبارزه بوده بسیار سخت است. او که همیشه و در اغلب ایام مایه آرامش و اندیشه مردم خویش بود. و شاید مبارزه و مجاهدت او در همین معنا باشد که چگونه ملتی را به حرکت درآورد و تنها و تنها به رفتن و راه دراز را هر چه بیشتر طی کردن. و بی خود نیست که در این ایام عجیب و هولناک، ماتم زده نیستیم چون آن خون دل، اینک لعلی است درخشان و زلال که چشم‌ها را خیره کرده و عقل‌ها ناتوان از درکش... "خون دلی که لعل شد" عنوان تازه‌ترین روایت تولید شده در سرای هنر و اندیشه است و این متن را هم بعنوان مقدمه آن خدمتتان ارسال شد. این روایت را از طریق لینک https://eitaa.com/soha_sima/۵۶۹۳ میتوانید مشاهده کنید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بسیار و بسیار خوب تنظیم کرده بودید تا معلوم شود در نگاه آن پیر فرزانه شهید برای ادامه راهی که با انقلاب اسلامی در مقابل‌مان گشوده شده است، «مردم» و باز «مردم» و نه سیطره دولت‌ها به جای کمک‌کردن دولت‌ها به مردم. وگرنه همان‌طور که آن پیر فرزانه فرمود ما می‌مانیم و ضعف‌های اقتصادی تا دشمنان، خود را و توانایی‌های خود را به رُخ ما بکشند. فرمود باید در میدان عمل و طلب نتیجه همراه با اشک حتی تا مرز شهادت جلو و جلوتر رفت و دیدید که فرزندان این ملت چگونه با غسل شهادت در میدان‌ها حاضر شدند و مسیر ما همین سرمایه‌ها هستند.

باید از آن پیر فرزانه پرسید: ای مرد! تو چه می‌دانستی که این همه نسبت به آینده‌ای بس بزرگ، امیدوار بودی و معنی توسل به حضرت فاطمه زهرا «سلام‌الله‌علیها» را در کوتاه‌نیامدن در عین آرامش و «تبیین» به ما آموختی؟

چه خوب است که عزیزان ما در «سرای هنر و اندیشه» در بازخوانی به شخصیت رهبر شهیدمان چنین تلاش‌هایی را داشته باشند. موفق باشید